

en breu

ROGER SEGURA / ACN

Torredembarra haurà de despenjar l'estelada

L'Ajuntament de Torredembarra haurà de retirar l'estelada d'un dels balcons de l'edifici consistorial i haurà de tornar a col·locar la bandera espanyola en el pal oficial de la façana. La sentència, d'un jutjat contenciós de Tarragona, és la resposta a un contenciós administratiu que va interposar la Delegació del govern espanyol a Catalunya. L'estelada que penja d'un dels balcons de l'Ajuntament és l'única bandera que oneja al consistori, ja que els pals de les banderes del consistori ara mateix estan buits. Un altre jutjat contenciós administratiu de Tarragona va declarar ahir nul l'acord del ple del 31 de juliol del 2015 en què l'Ajuntament va acordar col·locar una fotografia del rei i del president de la Generalitat -en aquell moment era Artur Mas- de mida carnet damunt de la porta d'accés a la sala de plens. Aquesta segona sentència obliga el consistori torrenc a col·locar en "un lloc preferent" de la sala de plens la fotografia oficial del rei.

CRISTINA CALDERER

L'entrada de Catalunya a la UE no seria automàtica

Catalunya no formaria part de la UE l'endemà d'independitzar-se, ja que per ser membre de ple dret cal que el país sigui acceptat per unanimitat pels estats membres, entre els quals hi ha Espanya. Segons l'estudi *Secessió i integració a la UE* que ha presentat l'assessor de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern Pau Bossacoma, l'escenari més probable davant d'una Catalunya fora d'Espanya és el de la "solució transitòria" en la qual Catalunya "no disposaria de drets polítics vinculats a la condició de membre", però en què "el seu territori i la seva ciutadania seguirien gaudint transitòriament de les llibertats que ofereixen els tractats constitutius". Per a Bossacoma, la "solució transitòria" és la més probable, ja que no necessàriament s'ha d'adoptar per unanimitat. Tot i això, l'assessor del Govern assegura que és molt difícil trobar una solució definitiva perquè no hi ha casos precedents.

ENTREVISTA

Ramon Tremosa

EURODIPUTAT DEL PDECAT

"Que Rajoy sigui a la Moncloa juga a favor de l'independentisme"

GERARD PRUNA
BARCELONA

Eurodiputat independent pel Partit Demòcrata (PDECat), Ramon Tremosa publica amb el seu assessor Aleix Sarri el llibre *L'Europa que han fet fracassar* (Pòrtic), en què analitza com el centralisme dels estats posa en perill el projecte europeu.

Qui ha fet fracassar Europa?

La Comissió Europea cada any obre 1.000 expedients a països del sud d'Europa per incompliment de normatives comunitàries. En contra del tòpic, són les capitals del sud i no la UE -que no té poder- o Merkel, qui està fent fracassar Europa.

Si la UE no té poder, ¿entén que algú es pregunta per a què serveix?

El problema és que hi ha molts governs del sud que nacionalitzen èxits europeus i europeïtzen fracassos seus, com ara en el tema dels refugiats. Tot i que Europa no té cap competència sobre això, resulta que quan els estats fracassen en la gestió d'una crisi humanitària la culpa és d'Europa.

I com s'evita, això?

Mentre un Parlament no recapti cap impost, no representa res. Una solució seria primer que la UE tingués poder real per cobrar algun impost i pogués fer, sense vetos estatals, infraestructures de nord a sud del continent, com ara un corredor ferroviari. I una altra solució seria que el president de la UE fos escollit per sufragi universal, així tindria capacitat d'anar a les capitals del sud i llegir la cartilla als governs que no fan la seva feina.

I forçar els estats a complir?

Ara hi ha sancions aprovades per tots els països, però quan s'incomplix el dèficit no s'apliquen. Mentre no resolguem això la UE anirà enrere i no endavant.

¿L'estat espanyol creu en la UE?

Espanya mai s'ha pres seriosament la UE. Ni hi ha enviat comissaris potents ni eurodiputats joves que comencin la seva carrera política i tinguin ganes de treballar en temes europeus. Només hi envia castigats i jubilats perquè no té res a aportar. I la prova és que avui no té ni un sol càrrec d'importància.

I això facilita la internacionalització del procés?

Hi ha hagut ambaixadors, periodistes internacionals i *think tanks* que m'han demanat informació perquè la que els feia arribar el govern espanyol no valia. Des del 27-S hi ha mol-

FRANCESC MELCION

ta consciència a Europa que el tema català és un tema de fons i que no és un *calentón*. Aquí tenim molta pressa per acabar el procés, però parles amb ambaixadors i et diuen que el seu país va trigar 60 anys a fer la independència i que nosaltres, en quatre anys, hem passat el 90% de les pantalles.

I a partir d'ara?

Imagina't que poguéssim fer un referèndum pactat i el guanyem. Hauríem fet una *fast independence*. El 9-N va ser un èxit. El 27-S es van fer unes plebiscitàries en què van votar més de 4 milions de persones, i només un 12% no es va inclinar ni pel sí ni pel no. Vist així, el 27-S és la millor aproximació a un referèndum legal des d'un punt de vista de participació. Si féssim unes plebiscitàries una altra vegada perquè no podem fer un referèndum amb garanties -perquè els del no el boicotegen-, aquest 12% es reduiria.

Per què?

Després de la sentència dels toros, molts votants del Pacma votarien a favor de l'estat propi, Unió ja no existeix i el *momentum* de Podem ha pas-

sat perquè s'ha demostrat que *ni se puede ni se podrá*. L'espai de la tercera via federalista s'està perdent. El temps juga a favor nostre i l'escenari de Mariano Rajoy a la Moncloa és el millor que podríem tenir, perquè almenys el PP no enganya ni menteix.

¿Europa donaria validesa al resultat d'un referèndum no pactat?

Miquel Iceta diu que Catalunya serà independent si durant molt temps més i més catalans voten independència a totes les eleccions. Això és una evidència. A Europa hi ha molts països que són demòcrates de soca-rel, i quan Margallo diu que el debat es juga a nivell europeu és perquè si, després de la DUI, algun país reconeix Catalunya, ja s'ha obert la porta perquè ho facin la resta. És el que va passar a Estònia.

¿I no hi ha risc d'expulsió de la UE?

Espanya no pot forçar l'expulsió de Catalunya si abans no ens ha reconegut. I quan ho faci serà perquè tots els altres països ja ens han reconegut, i aleshores no tindrà sentit l'expulsió. És més, cada nova multinacional que s'instal·la a Catalunya fa més difícil l'expulsió. —